

Цей тип скорочень здебільшого зустрічається в поезії з метою збереження ритму. Наприклад: *fantasy-fancy, spirit-sprite*.

3) скорочення кінця слова (апокоппа)

Цей вид скорочення є одним із найважливіших і найпоширеніших протягом всієї історії розвитку англійської мови. Наприклад: *anchor-anchorman, detox-detoxification*.

До скорочень також відносять абрєвіатури, які науковці поділили на такі типи:

1) ініціальні, де використовуються лише перші літери, ініціали від слів (*WHO-World Health Organisation*)

2) часткові складноскорочені слова-слова в яких лише перша складова частина скорочена, а друга вживається в повній формі. Прикладами таких скорочень є *cabman, robobombs*.

3) комбіновані скорочення. Вони складаються з ініціалів одного слова або групи слів та повної форми другого або других слів: *VJ Day-Victory over Japan Day, g-man=government man-агент ФБР*.

Скорочення слів є позитивним явищем у мові. Але надмірне захоплення скороченнями може завдати шкоди мові, призвести до появи незрозумілих слів.

Але, на мій погляд, саме інтенсивність і складність процесу абрєвіації визначає актуальність даної проблеми і необхідність її подальшого вивчення.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИЧНИХ ЗАСОБІВ СТИЛІСТИКИ В ХУДОЖНІХ ТВОРАХ

Доп. - Калашник Ю.А., ПР-01
Наук. кер. - доц. Медвідь О.М.

Лексична стилістика розглядає різні складові контекстуальних значень слів, особливо їх емоційний, експресивний та оціночний потенціал. Сучасна наука виробляє наукові методи аналізу, ставить питання художньої майстерності у зв'язку з ідейністю твору. Вивчення стилістики сприяє усвідомленому відбору стилістичних ресурсів англійської лексики, допомагає глибше проникати у зміст

літературного твору, його естетичного задуму. Адже цілісне сприйняття будь-якого художнього твору включає в себе вміння брати з нього не тільки зовнішню фабулу, але й глибинний і художній зміст. Важливу роль у передачі цього змісту відіграють лексичні засоби стилістики. Найпоширенішими з них є метафора, метонімія, епітет, іронія.

Одним з найвиразніших засобів створення образу є метафора, яка побудована на переносі назви з одного предмета на інший на основі їх подібності. При цьому лексичне значення слова посилюється додатковими оцінними відтінками. Приклад метафори знаходимо в такому уривку: *"Mr. Pickwick bottled up his vengeance and corked it down."* (Dickens.)

На відміну від метафори, що основана на асоціації за подібністю, метонімія - стилістичний засіб, оснований на асоціації за суміжністю. Вона перетворює значення абстрактних слів у конкретні, охоплюючи наступні зв'язки: просторові, часові, часткові з іншим цілим та інші. Наприклад: *"Come along, then, said the green coat, lugging Mr. Pickwick after him, by main force..."* (Dickens.)

Інший стилістичний засіб, іронія, будується на одночасній реалізації двох логічних значень, словникового і контекстуального, але ці два значення протилежні одне одному. *"Never mind," said the stranger, cutting the address very short, "said enough - no more; smart chap that cabman - handled his fives well; but if I'd been your friend in the green jemmy - damn me - punch his head - God I would - pig's whisper - pieman too, - no gammon."* *"This coherent speech was interrupted by the entrance of the Rochester coachman..."* (Dickens.) Слово *"coherent"*, яке описує мову героя твору, суперечить його манері говорити, тому має внутрішнє протиріччя.

Епітет образно означає предмет або дію, підкреслює характерну ознаку певного явища чи поняття. Стилiстична функція епітетів полягає в тому, що вони дають змогу показати предмет зображення з несподіваного боку, індивідуалізують якусь ознаку, викликають певне ставлення до зображуваного. Наприклад: *"And a breezy, goose-skinned, blue-nosed, red-eyed, stony-toed, tooth chattering place it was, to wait in..."* (Dickens.)

Лексичні стилістичні засоби відіграють важливу роль у здійсненні емоційного, естетичного та ідейного впливу на читача. Використання цих прийомів в художній літературі зумовлене її призначенням - образно відтворювати дійсність, тобто змальовувати життя через образи, втілені у слові. Тому найхарактернішою ознакою мови письменства є чуттєва конкретність при відтворенні образів людей та явищ навколишньої дійсності, глибока виразність, емоційність. В художніх текстах можуть поєднуватись досить різнопланові мовленнєві засоби з погляду експресивно-стилістичних та номінативно-логічних властивостей. На їх доборі великою мірою позначається творча індивідуальність автора, його світосприймання та світовідчуття, ставлення до явищ навколишньої дійсності та їх оцінка.

Таким чином, у художній літературі лексичні засоби стилістики служать специфічній меті - побудові художнього образу. Ця мета здійснюється через поєднання засобів усіх стилів мови. Крім того, її виконанню активно сприяє загальна образність мови, а також індивідуальне образне слововживання.

ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІ ІРОНІЧНОЇ МОДАЛЬНОСТІ НА РІВНІ ТЕКСТУ

Доп. - Калінкевич В. М., ПР-02
Наук. кер. - доц. Кобякова І. К.

Сучасна лінгвістика все частіше звертається до тексту як об'єкту лінгвістичного дослідження. Саме це на новій основі відродило інтерес до мовних творів, дозволило дослідити окремі проблеми засобів реалізації комічного з опорою на конкретний твір або конкретного автора.

У тексті як найбільшій комунікативній одиниці поступово складаються форми словесного відображення суспільного буття, виробляються прийоми словесного оформлення того, що висловлюється. І разом з тим з'являється проблема підтексту, яка зводиться до того, що за безпосередньо зображеним читач знаходить ще один, глибинний шар подій.